

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 25 november 2021 (begäran om förhandsavgörande från Veszprémi Törvényszék – Ungern) – Amper Metal Kft mot Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

(Mål C-334/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Gemensamt system för mervärdesskatt – Direktiv 2006/112/EG – Artikel 2 – Transaktion som är föremål för mervärdesskatt – Begrepp – Artiklarna 168 a och 176 – Rätt till avdrag för ingående mervärdesskatt – Medges inte – Reklamtjänster som skattemyndigheten anser vara alltför kostsamma och onödiga – Det har inte genererats någon omsättning för den beskattningsbara personen)

(2022/C 51/13)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Veszprémi Törvényszék

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Amper Metal Kft

Motpart: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Domslut

Artikel 168 a i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att en beskattningsbar person har rätt att dra av ingående mervärdesskatt som betalats för reklamtjänster i ett tidigare led när ett sådant tillhandahållande av tjänster utgör en transaktion som ska vara föremål för mervärdesskatt i den mening som avses i artikel 2 i direktiv 2006/112 och när denna transaktion har ett direkt och omedelbart samband med en eller flera utgående beskattningsbara transaktioner eller med den beskattningsbara personens samlade ekonomiska verksamhet, i form av allmänna omkostnader. Det förhållandet att det fakturerade priset för sådana tjänster är överdrivet högt i förhållande till ett referensvärde som fastställts av den nationella skattemyndigheten eller det förhållandet att dessa tjänster inte har gett upphov till någon ökning av den beskattningsbara personens omsättning ska inte beaktas i detta sammanhang.

⁽¹⁾ EUT C 423, 7.12.2020.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 25 november 2021 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzgericht – Österrike) – QY mot Finanzamt Österreich, tidigare Finanzamt Wien für den 8., 16. und 17. Bezirk

(Mål C-372/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artiklarna 45 FEUF och 48 FEUF – Fri rörlighet för arbetstagare – Likabehandling – Familjeförmåner som utges till biståndsarbetare som tar med sig sina familjemedlemmar till det tredjeland där de är placerade – Avskaffande – Artikel 288 andra stycket FEUF – Unionsrättsakter – Förordningarnas räckvidd – Nationell lagstiftning vars tillämpningsområde avser en större personkrets än en förordnings – Villkor – Förordning (EG) nr 883/2004 – Artikel 11.3 a och e – Tillämpningsområde – Medborgare i en medlemsstat som är anställd som biståndsarbetare hos en arbetsgivare etablerad i en annan medlemsstat och som har skickats på uppdrag i ett tredjeland – Artikel 68.3 – Rätten för den som ansöker om familjeförmåner att lämna in en enda ansökan till antingen en institution i den medlemsstat som är primärt behörig eller till en institution i den medlemsstat som är sekundärt behörig)

(2022/C 51/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzgericht